

tisk også forfølger det, hvis de ikke bliver det. Der kan man jo se i historiebøgerne, hvordan det gik under en tidligere regering med hensyn til, om aftaler blev overholdt eller forfulgt, hvis de ikke blev overholdt.

Det er klart, at det kan være en ændring, at denne regering har en forventning om, at de bliver overholdt, og bliver de ikke overholdt, så beder den sådan set om, at de bliver det. Så hvis det er en forskel, så er vi helt enige om, at der en forskel i den måde, kommunerne behandles på. Men det er sådan set en ret og rimelig forskel. Jeg vil gerne sige herfra, at når man sidder ved det fælles bord og laver en aftale, så har vi en forventning om, at den bliver overholdt.

Jeg går ikke ud fra, at fru Pia Gjellerup kan være uenig i, at det er et rimeligt forlangende, og jeg kender også fru Pia Gjellerup i alle andre forhold sådan, at en aftale er en aftale. Så det vil undre mig meget, hvis ikke vi kan blive enige om det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg synes, at en aftale er en aftale, hvis det, man har aftalt, er noget, man faktisk har forhandlet. Men det, vi fik klarlagt her i salen under L 178 den 4. april, var, at rammen for den økonomi, der er i kommunerne, overhovedet ikke er til forhandling. Den er slet ikke aftalt; den er dikteret af regeringen. Så er det jo ikke en aftale. Man er jo ikke forpligtet til at overholde et diktat i et demokratisk, frit samfund med stor opbakning til det kommunale selvstyre.

Men jeg kan forstå, at det er sådan, at hr. Leif Mikkelsen ikke så gerne vil sige, at der er lavvækst i kommunerne, og at den er mere end halveret, altså faldet mere end i nogen tidligere 4-års-periode, og det er uanset, vil jeg bare sige til hr. Leif Mikkelsens oplysning, om vi ser på aftalerne, om vi ser på budgetterne, eller om vi ser på regnskaberne. Væksten er mere end halveret.

Det er ikke i overensstemmelse med nogen tidligere regerings økonomiske planer, for da har der været en ambition om at have en ligelig vækst i den offentlige og den private sektor. Det er imidlertid ikke under nogen omstændigheder tilfældet, og derfor vil jeg gerne høre, om det er sådan, at hr. Leif Mikkelsen kan bekræfte det, og om han også kan bekræfte, at vækstrammen så lav, som den er udmeldt fra regeringen, ikke er til diskussion, når kommunerne bliver inviteret.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Altså, nu må jeg først anholde det billede, fru Pia Gjellerup prøver at tegne af, at der ikke bliver forhandlet. Jeg tror da nok, at KL's topforhandlere, som normalt også er en delegation, der indeholder personer fra fru Pia Gjellerups parti – stort set uanset hvordan den er sammensat, så er de der altid – er kommet ud af lokalet efter at have truffet aftaler og har glædet sig over det, og så har jeg ikke hørt dem samtidig sige, at de overhovedet ikke har forhandlet, at de bare har været til et møde og fået et diktat.

Det har jeg ikke hørt dem sige. Jeg har sådan hørt, at de har peget på, hvad de har haft indflydelse på, og hvor godt tilfredse de var, når de kom ud af lokalet. Så det er et fuldstændig fejlagtigt billede at forsøge at tegne, at KL på vegne af kommunerne ikke er til forhandling med regeringen, og dermed leverer de et aftalesæt, som selvfølgelig bør overholdes. Jeg går ud fra, at de er helt vidende om, at de repræsenterer kommunerne, når de sidder og forhandler hos finansministeren.

Så til spørgsmålet om balance mellem den offentlige og den private økonomi: Nu har der jo været en periode, hvor denne regering har afskaffet gælden, og det balancepunkt, der har været, bl.a. hos tidligere regeringer, har skaffet gæld. Så hvis jeg skulle stemme om det her, så ville jeg sådan stemme set for den økonomiske politik, denne regering har ført, som både har betydet gældsafvikling, og at den kunne styre den offentlige økonomi.

KL 14.00

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Når man hører på hr. Leif Mikkelsen og man sådan i øvrigt lever i den kommunale verden, så er det virkelig to verdener, man lever i, for det, som hr. Leif Mikkelsen siger, er, at nu bliver der et stort økonomisk råderum i 2007. Det vil jeg gerne have hr. Leif Mikkelsen til at udbygge.

Så vidt jeg har forstået, er der en overgangsfasen, og sådan er det også i det private erhvervsliv, når man fusionerer. Med hensyn til de der eksempler med kommunaldirektører, der bliver overflødige: Jamen de skal jo altså have en eller anden funktion, hvis ikke de har opnået en pensionsalder. Det vil sige, at man stadig væk har forpligtelser. Så dette med at skære i personalet er i hvert fald ikke vejen til det. Det er snarere en anden måde at løse opgaverne på osv.